

ימי עיון בתנ"ך תשע"ז

שם השיעור: ירושלים וסדום – ברית ערים תאומות? (שיעור מס' 150)
 שם המרצה: הרב חזי כהן

סדום כסמל לחטא חמור ולעונש קשה

1. דברים כ"ט כב

(כא) ואמר הדור האחרון בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכַרְי אֲשֶׁר יָבֵא מֵאַרְצָךָ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת מְכֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר חָלָה ה' בָּהּ: (כב) גִּפְרִית וּמְלַח שָׂרְפָה כָּל אֲרָצָה לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יִעֲלֶה בָּהּ כָּל עֵשֶׂב כַּמְהַפְכַת סֹדֶם וְעַמֶּרְהָ אֲדָמָה וְצַבִּיִּים וְצִבּוּיִם אֲשֶׁר הִפְדָּה ה' בְּאַפּוֹ וּבְחַמְתּוֹ: (כג) וְאָמְרוּ כָּל הַגּוֹיִם עַל מַה עָשָׂה ה' בְּכָה לְאָרֶץ הַזֹּאת מַה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: (כד) וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת בְּרִית ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאַרְצָה מִצְרָיִם:

2. ישעיהו א' ט, י

(ח) וְנוֹתַרְהָ בַת צִיּוֹן כַּסֶּפֶה בְּכָרֶם כַּמְלוּנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה: (ט) לוֹלִי ה' צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׂרִיד כְּמַעֲט כְּסֹדֶם הַיְיִנוּ לְעַמְרָה דְּמִינוּ:

(י) שְׁמַעוּ דְבַר ה' קְצִינֵי סֹדֶם הַאֲזִינוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עַמְרָה: (יא) לָמָּה לִי רֵב זְבַחֲיֶכֶם יֹאמֵר ה' שְׁבַעֲתֵי עֲלוֹת אֵילִים וְחֶלֶב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָשִׂים וְעִתוּדִים לֹא חִפְצֹתַי: (יב) כִּי תִבְאוּ לְרְאוֹת פְּנֵי מִי בְקֹשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רַמַּס חֲצָרֵי:

3. ירמיהו מ"ט יח

(יז) וְהִיִּתָּה אֲדוֹם לְשִׁמָּה כָּל עֵבֶר עֲלֶיהָ יִשָּׂם וַיִּשְׂרַק עַל כָּל מְכוֹתֶיהָ: (יח) כַּמְהַפְכַת סֹדֶם וְעַמְרָה וּשְׁכַנְיָה אָמַר ה' לֹא יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא יִגּוֹר בָּהּ בֶּן אָדָם:

4. איכה ד' ו

(ד) דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֵל חָפוּ בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׂאֵלוּ לַחֵם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם: ס (ה) הַאֲכָלִים לְמַעַדְנֵי נִשְׁמוּ בְּחוּצוֹת הָאֶמְנִים עָלֵי תוֹלַע חֲבָקוּ אֲשַׁפְתוֹת: (ו) וַיִּגְדַּל עוֹן בַּת עַמִּי מִחַטָּאת סֹדֶם הַהִפּוּכָה כְּמוֹ רָגַע וְלֹא חָלוּ בָּהּ דָּדִים:

5. בראשית י"ד

(יז) וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סֹדֶם לְקִרְאָתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִהַכּוֹת אֶת כְּדָרְלֶעֶמֶר וְאֶת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵל עִמָּק שְׁנֵה הוּא עִמָּק הַמֶּלֶךְ:

(יח) וּמִלְכֵי צָדֵק מֶלֶךְ שְׁלֹם הוֹצִיא לַחֵם נִיִּין וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֵלְיוֹן:

(יט) וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֵלְיוֹן קִנְהָ שָׁמַיִם וְאַרְצָה:

(כ) וּבְרוּךְ אֵל עֵלְיוֹן אֲשֶׁר מִגֹּן צִדִּיק בִּידֵךְ וַיִּתֵּן לוֹ מַעֲשֵׂר מִכָּל:

(כא) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סֹדֶם אֶל אַבְרָם תָּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהַרְכָּשׁ קַח לָךְ:

(כב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל מֶלֶךְ סֹדֶם הַרְמַתִּי יָדִי אֵל ה' אֵל עֵלְיוֹן קִנְהָ שָׁמַיִם וְאַרְצָה: (כג) אִם מַחֻיט וְעַד שְׂרוּף נַעַל וְאִם אֶסַח מִכָּל אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הִעֲשִׂרְתִּי אֶת אַבְרָם: (כד) בְּלַעֲדֵי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֶלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ אִתִּי עֲנֵר אֲשַׁכַּל וּמִמָּרָא הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם:

6. ירמיהו ה' וסיפור סדום (בראשית י"ח-י"ט)

ירמיהו ה'	סדום	ירמיהו ה'
		עיר העושה עוול וה' עומד להחריבה
"אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה" (ה' א).	"אם אמצא בסדום חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם" (י"ח כו);	מבקשים למצוא צדיקים אשר בזכותם ימחל האל לעיר
"ואני אמרתי אך דלים הם... אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם... אך המה יחדו שברו על נתקו" (ה' ד-ה).	נסבו על הבית כולם "מקטון ועד גדול" (י"ט יא);	כל אנשי העיר חוטאים גדולים כקטנים
ובירושלים - "כי רבו פשעיהם עצמו משובותיהם" (יר' ה' ו).	"ויאמר ה' זעקת סדום ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד" (י"ח כ);	גודל חטאיהם ממוחש בעזרת השימוש במילה 'רב':
ירושלים נמצאת במעין מצור וכל היוצא ממנה הוא שיפגע: "כל היוצא מהנה יטרף" (ה' ו).	היושב בסדום נמצא בסכנה ואילו היוצא ממנה ינצל. "ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית ה' את העיר" (י"ט יד)	תמונה מהופכת בשאלה מי ינצל (שורש יצ"א):

לתגובות והערות hhcohen4@gmail.com